

ваше да варди сина си отъ неприятелитѣ му и препоръчваше проицателността и искуството на полицията си. Работата не зѣ голѣмъ размѣръ споредъ това, че Василюло набѣди само господаря си Пертеви-паша, като се вардяше да издаде другитѣ съзаклятници. И Александръ споредъ правилото трѣбаше да падне най-напредъ въ лекъ затворъ, въ писалището на Кязимъ-бей. Колкото за Пертеви-паша, той рѣшително отричаше да знае нѣщо за тази машина и хвърляше сичко върху секретарятъ си, а силната партия на приятелитѣ му удари заедружно на Хюсни-паша, дѣто безпокои отъ всички почитания старецъ, зарадъ интригата на единъ „гяуринъ“. При сичко това Пертеви-паша трѣбаше за нѣкое време да се отдалечи отъ Цариградъ.

Ще ме питате сега: какъ стана да издаде Александръ тая работа на полицията? Азъ се научихъ за това отъ слугата му, и ето по какъвъ начинъ.

Слѣдъ единъ мѣсець време, което премина Йорги въ самотната стаичка, пустнаха го между другитѣ затворници и тогазъ придумахъ Костаки-ефенди, да влѣзе съ него въ сношение и да му дава отъ време на време пари, защото нѣмаше ни бодка.

Веднажъ донесохъ азъ скрипомъ добра ракия и вино и вечерята го повикахме въ моята стая. Ний му дадохме да пие и, защото имаше страсть на това, напи се той добръ. Тогазъ малко-по-малко прикарехме го да говори за причинитѣ, споредъ които той и господарятъ му бидоха паднали въ тъмницата. Той най-напредъ зе да си върти главата отъ болка, и зе да въздиша отъ дънь-сърдце; подиръ това захвана да говори, и отъ распожсанитѣ му хортѹ могахме да разберемъ ето какво:

Пертеви-паша, подиръ смъртта на първата си законна жена, стѣпни въ втори бракъ съ една хубавица